

На основу члана 142. и 144. став 1. Закона о државним службеницима ("Службени гласник РС", бр. 79/05, 81/05 – исправка, 83/05-исправка, 64/07, 67/07 – исправка, 116/08, 104/2009 и 99/2014), Жалбена комисија Владе - Веће у саставу: Веселин Лекић председник Већа, Зоран Вукојчић и Снежана Новићевић, чланови Већа, одлучујући по жалби А.А., полицијског службеника Министарства унутрашњих послова, чији је пуномоћник Б.Б. адвокат из В., на Решење Министарства унутрашњих послова, Полицијска управа у В., број: ... од 9. марта 2016. године, у предмету – удаљење из службе до окончања дисциплинског поступка, на седници одржаној 25. априла 2016. године, донело је

РЕШЕЊЕ

1. Одбија се жалба А.А., полицијског службеника Министарства унутрашњих послова, на Решење Министарства унутрашњих послова, Полицијска управа у Врању, број: ... од 9. марта 2016. године, као неоснована.

2. Одбија се захтев жалиоца за накнаду трошкова поступка, као неоснован.

Образложење

Првостепени орган – Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа у В., донео је Решење број: ... од 9. марта 2016. године, којим се А.А., полицијски службеник Министарства унутрашњих послова, на радном месту саобраћајни полицајац у Одељењу саобраћајне полиције – Саобраћајној полицијској испостави, привремено удаљује из Министарства унутрашњих послова, са 09.03.2016. године, због покретања дисциплинског поступка закључком дисциплинског старешине бр. ... од 09.03.2016. године, за учињену тешку повреду службене дужности из члана 207. став 1. тачка 3. Закона о полицији (противправна примена полицијских овлашћења или злоупотребе статуса полицијског службеника) и тачке 7. (понашање које штети угледу Министарства); да ће удаљење трајати до окончања дисциплинског поступка; да се именованом одузима службена значка, службена легитимација, оружје и друга средства која су му поверена за обављање послова; да за време трајања удаљења именованом припада накнада у висина 1/2 плате, на основу извештаја командира Саобраћајне полицијске испоставе 03/19/3/1 број: ... од 09.03.2016. године; да жалба изјављена на ово решење не одлаже његово извршење.

Образлажући одлуку, првостепени орган, наводи да је против именованог донет закључак о покретању дисциплинског поступка бр. ... од 09.03.2016. године, због постојања основане сумње да је учинио тешку повреду службене дужности из члана 207. став 1. тачка 3. Закона о полицији (противправна примена полицијских овлашћења или злоупотребе статуса полицијског службеника) и тачке 7. (понашање које штети угледу Министарства) и поднет предлог од Командира СПИ 03/19/3/1 број: ... од 09.03.2016. године, за удаљење именованог са рада у МУП-у; да је разматрањем списка предмета оцењено да би даље обављање послова именованог у Министарству унутрашњих послова штетило угледу припадника МУП-а имајући при том у виду начин учињене тешке повреде службене дужности, описа у закључку о покретању дисциплинског поступка и предлогу Командира СПИ; да је именовани дана 19.01.2016. године, супротно налогу за извршење службеног задатка са В.В.. из предузећа из Б. договорио да исти са своја три аутобуса изађе из колоне како би добио још три нове потврде за превоз миграната а о чему није обавестио дежурног крим. полицајца који издаје потврде да поступи по члану 7. Упутства о поступању крим. полицајца на контролном пункту „Чукарка“ иако је био дужан да то учини, због чега је од В.В.

дана 25.01.2016. године, примио новац у износу од ... динара, преко пост-нет упутнице, због чега је против именованог поднета кривична пријава КУ бр. ... од 08.03.2016. године због постојања основане сумње да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ РС и одређено задржавање истом решењем КУ ... од 07.03.2016. године; да стога, како је оваквим понашањем именовани нарушио углед службе, а тим пре што је исти полицијски службеник са статусом УОСЛ чији је задатак заштита основних људских права и слобода грађана, превенција, откривање и расветљавање кривичних дела, прекршаја и преступа, донета је одлука да се именовани привремено удаљи са рада у Министарству унутрашњих послова, почев од 09.03.2016. године до окончања дисциплинског поступка.

Незадовољан наведеним решењем, А.А. уложио је лично и преко пуномоћника, жалбу, које су у Жалбеној комисији Владе примљене 19. априла 2016. године, и којима првостепено решење побија због битне повреде одредаба управног поступка, погрешно утврђеног чињенично стања и погрешне примене материјалног права.

У жалби се наводи да је побијано решење неправилно и незаконито; да је изрека побијаног решења нејасна и неразумљива јер постоји противречност између чињеница наведених у изреци, с једне стране и чињеница наведених у образложењу истог; да је нејасно у чему се састоји радња извршења противправног аката и повреда службене дужности посебно ако се има у виду квалификација и чињенични опис радње која се ставља на терет; да се такође мора доказати како је и на који начин противправно применио полицијска овлашћења или злоупотребио статус полицијског службеника и да је такво понашање које штети угледу министарства, а из садржине изреке се то не може закључити; да су побијаним решењем учињене повреде члана 132. Закона о општем управном поступку и повреде одредбе члана 199. став 2. истог закона; да је ожалбено решење захваћено и повредом одредбе члана 232. став 1. ЗУП-а јер је изрека побијаног решења у супротностима са разлозима у образложењу, да чињенично стање није утврђено, није образложено која су то понашања или начин који штети угледу службе а која су прописана чланом 28. Кодекса полицијске етике; да нису наведени тачни разлози који представљају основ за удаљење; да је и материјално право погрешно примењено. Предлаже да Жалбена комисија Владе првостепено решење поништи у целисти и да мериторно реши управну ствар или да предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

У жалби коју је поднео преко пуномоћника, наводи се да се ни у диспозитиву ни у образложењу решења не наводи законски назив тешке повреде службене дужности која се запосленом ставља на терет и да иста на начин на који је дата није идентификована и није концизно опредељена; да против запосленог није одређен притвор и да сви саслушани сведоци указују да чињенични опис закључка и објашњења у решењу не стоје. Предлаже се да Жалбена комисија Владе укине решење и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак или да решење преиначи тако што ће га поништити и именованог вратити на рад, уз признавање трошкова за састав жалбе по адвокатској тарифи.

Министарство унутрашњих послова, Сектор за људске ресурсе, Одељење за односе са запосленима, поступајући по изјављеној жалби А.А. у својству првостепеног органа, актом 08 број: ... од 05.04.2016. године, известио је Жалбену комисију Владе да је жалба именованог благовремена, допуштена и изјављена од овлашћеног лица те да су разлози за доношење побијаног решења садржани у образложењу истог.

Жалбена комисија Владе – Веће је, разматрајући изјављену жалбу, ожалбено решење, изјашњење првостепеног органа по наводима из жалбе и списе предмета, утврдило следеће:

Законом о полицији („Службени гласник РС“, бр. 6/16), прописано је да полицијски службеник и остали запослени у Министарству могу бити привремено удаљени с рада, на образложени предлог руководиоца, када је против њих донета наредба о спровођењу истраге за кривично дело за које се гони по службеној дужности, или покренут дисциплински поступак због тешке повреде службене дужности и уколико би њихово присуство на раду штетило интересима

службе, уз посебно образложење (члан 217. став 3.); да удаљење из става 3. овог члана може трајати до правноснажног окончања кривичног поступка, односно до окончања дисциплинског поступка и за то време полицијски службеник и остали запослени имају право на накнаду у висини 1/2 плате, односно 2/3 плате ако једини издржавају породицу (члан 217. став 4.); да о привременом удаљењу са рада одлучује министар или лице које он овласти (члан 217. став 5.); да о привременом удаљењу са рада за полицијске службенике и запослене у полицијској управи одлучује начелник полицијске управе (члан 217. став 6.); да против решења о удаљењу полицијски службеник и остали запослени могу поднети жалбу Жалбеној комисији Владе, у року од осам дана од дана уручења решења о удаљењу (члан 217. став 7.); да жалба не одлаже извршење решења (члан 217. став 8.); да полицијском службенику који је удаљен са рада одузима се службена значка, службена легитимација, оружје и друга средства која су му поверена за обављање послова, док траје привремено удаљење (члан 217. став 9.).

Жалбена комисија Владе – Веће је у поступку одлучивања по жалби утврдила:

- да је именовани полицијски службеник у Министарству унутрашњих послова, распоређен на радно место саобраћајни полицајац у Одељењу саобраћајне полиције – Саобраћајној полицијској испостави, Полицијска управа у В.;

- да је ожалбеним решењем привремено удаљен са рада због покренутог дисциплинског поступка против њега - Закључком о покретању дисциплинског поступка, број: ... од 09.03.2016. године, зато што је дана 19.01.2016. године, супротно налогу за извршење службеног задатка са В.В. предузећа из Б., договорио да исти са своја три аутобуса изађе из колоне у којој се налазио од 09.01.2016. године у месту Ч., општина П., и дође празан на контролни пункт како би аутобуси наведеног предузећа добили још три нове Потврде за превоз миграната, о чему није обавестио дежурног крим. полицајца на контролном пункту који издаје потврде аутобусима за превоз миграната, да поступи по члану 7. Упутства о поступању крим. полицајца на контролном пункту „Ч“, односно неискоришћене потврде наведеног предузећа 09.01.2016. године сторнира, одузме и стави ван употребе, иако је био дужан да то учини, чиме је на описан начин В.В. омогућио већи број тура за превоз миграната на релацији П. – Ш., због чега је од В. дана 25.01.2016. године, примио новац у износу од ... динара, преко пост-нет упутнице, за који износ је прибавио противправну имовинску корист за себе, због чега је против именованог поднета кривична пријава КУ бр. ... од 08.03.2016. године због постојања основане сумње да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ РС и донето решење о задржавању, чиме је учинио тешку повреду службене дужности из члана 207. став 1. тачка 3. Закона о полицији (противправна примена полицијских овлашћења или злоупотребе статуса полицијског службеника) и тачке 7. (понашање које штети угледу Министарства).

Жалбена комисија Владе – Веће, ценило је наводе жалбе као и достављене доказе првостепеног органа, сваки појединачно и све заједно, па је утврдило да је жалба неоснована и да је треба одбити.

Првостепени орган правилно је применио прописе у поступку одлучивања о удаљењу из службе жалиоца до окончања дисциплинског поступка, сходно члану 217. Закона о полицији.

Увидом у само ожалбено решење, констатује се да је жалилац привремено удаљен из службе, до окончања дисциплинског поступка из разлога члана 217. став 3. Закона о полицији, односно због тога што је оцењено да би даље обављање послова жалиоца у Министарству унутрашњих послова штетило угледу припадника МУП-а, имајући у виду начин учињене тешке повреду службене дужности, тим пре што је именовани полицијски службеник са статусом УОСЛ чији је задатак заштита основних права и слобода грађана, превенција, откривање и расветљавање кривичних дела, прекршаја и престапа. Увидом у Закључак о покретању дисциплинског поступка против жалиоца, Жалбена комисија Владе – Веће утврдила је да је поступак покренут са разлога утврђивања одговорности за тешку повреду службене дужности из члана 207. став 1. тачка 3. и 7.

Закона о полицији – „противправна примена полицијских овлашћења или злоупотребе статуса полицијског службеника“ и „понашање које штети угледу Министарства“.

С тим у вези, Жалбена Комисија Владе– Веће налази да је оправдан разлог за удаљење жалиоца са рада до утврђивања потпуног чињеничног стања, а ради спречавања даље евентуалне штете по интересе првостепеног органа и да је донета одлука о удаљењу резултат спроведеног поступка и правилне примене материјалних прописа.

Узимајући у обзир наведено, ова Комисија – Веће указује да би удаљење са рада било ког полицијског службеника по основу покретања дисциплинског поступка било засновано на закону, пре свега, потребно је да су против службеника донети Закључак о покретању дисциплинског поступка и Предлог за удаљење који мора бити образложен у погледу интереса за његовим удаљењем из службе. Дакле, оправдан је разлог за привремено удаљење из службе када су испуњени услови из члана 217. став 3. Закона о полицији, за шта је првостепени орган дао разлоге у образложењу ожалбеног решења и кроз приложене доказе у списима предмета. Тачније, увидом у ожалбено решење утврђено да је разлог за удаљење оцена првостепеног органа да би жалилац даљим обављањем послова, штетио интересима службе, с обзиром да постоји основана сумња да је извршио тешку повреду службене дужности из члана 207. став 1. тачка 3. и 7. Закона о полицији.

Жалбена Комисија Владе– Веће, при томе указује да је именовани могао оспорити интерес првостепеног органа за његовим удаљењем с рада, евентуалним доказивањем супротног, што жалбом није учинио. Према схватању Жалбене комисије Владе – Веће, оправдан је разлог за привремено удаљење с рада када су испуњени услови из члана 217. став 3. Закона о полицији, за шта је првостепени орган дао разлоге уз одговор на жалбу и кроз приложене наведене доказе, док жалбом није дат ниједан разлог који би указао на супротно.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, ценећи наводе жалбе, пружене доказе првостепеног органа, те сваки доказ појединачно и све доказе заједно, Жалбена комисија Владе налази да је првостепени орган правилно и у потпуности утврдио чињенично стање и да је донео на закону и другим прописима засновану одлуку те да је жалиоца законито привремено удаљио из службе до окончања дисциплинског поступка.

У вези са захтевом жалиоца да се надокнаде трошкови настали у вези са вођењем овог управног поступка, односно трошкови састава жалбе, ова Комисија – Веће, утврдило је следеће:

Законом о општем управном поступку («Службени лист РС», бр. 33/97 и 31/01) прописано је: да кад је поступак који је покренут по службеној дужности завршен повољно за странку, трошкове поступка сноси орган који је поступак покренуо (члан 103. став 3.); да свака странка сноси, по правилу, сама своје трошкове проузроковане поступком, као што су трошкови долажења, дангуба, издаци за таксе, за правно заступање и стручно помагање (члан 104. став 1.); да се трошкови за правно заступање накнађују само у случајевима кад је такво заступање било нужно, односно оправдано (члан 104. став 3.); да у решењу којим се поступак завршава, орган који доноси решење одређује ко сноси трошкове поступка, њихов износ и коме се и у ком року морају исплатити (члан 107. став 1.); да ако орган у решењу не одлучи о трошковима, навешће у решењу да ће се о трошковима донети посебан закључак (члан 107. став 4.).

Према Закону о државним службеницима, државни службеник има право жалбе на решење којим се одлучује о његовим правима и дужностима, ако жалба тим законом није изричито искључена (члан 16. став 1.).

Из напред наведеног произлази да орган сноси трошкове поступка који је покренут по службеној дужности, ако се тај поступак заврши повољно за странку, а да странке своје трошкове проузроковане поступком, по правилу носе саме, као и да се трошкови за правно заступање накнађују само у случајевима кад је такво заступање било нужно, односно оправдано, као и да државни службеник односно запослени жалбу изјављује непосредно. Дакле, није законска обавеза, па самим тим није ни нужно да се у поступку који се води у вези са жалбом укључује и

пуномоћник, па стога не постоји ни претпостављена оправданост за обавезно укључивање пуномоћника у управни поступак у вези са поднетом жалбом. Такође, сви запослени у државним органима, полагањем државног испита, односно стручног испита за рад у органу државне управе (који је услов за рад у том органу), у оквиру дела који се односи на радне односе у државним органима, стичу елементарна знања и основне оспособљености за предузимање радњи у циљу заштите и остварења својих права из радног односа. Стога о интересу и оправданости да се у управни поступак у вези са изјављеном жалбом укључи и пуномоћник одлучује подносилац жалбе, те, у овом случају својом вољом проузрокује трошкове, па, с тим у вези исте треба и да сноси. Ова Комисија – Веће, при томе, имала је у виду став Управног суда дат у Пресуди 6 У 7268/13 од 10. децембра 2015. године.

Према томе, ценећи наводе из жалбе, сваки понаособ као и жалбу у целини, изјашњење првостепеног органа, као и важеће прописе, Жалбена комисија Владе – Веће утврдила је да је жалба неоснована, те је одлучила као у тачки 1. диспозитива овог решења, сагласно члану 230. став 1. Закона о општем управном поступку.

Такође, ова Комисија-Веће, оценила је да је захтев жалиоца да му се утврди право на накнаду трошкова у вези са овим поступком неоснован, те је сагласно члану 104. ст. 1. и 3. и члану 107. ст. 1. Закона о општем управном поступку, одлучено као у тачки 2. диспозитива овог решења.

Упутство о правном средству: Ово решење је коначно у управном поступку и против њега се може покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана његовог пријема подношењем тужбе суду непосредно или поштом уз коју се доставља препис тужбе и прилога за тужени орган и за свако заинтересовано лице ако таквих лица има.

**Решено у Жалбеној комисији Владе
Решењем број: 116-01-76/2016-01 дана 25. априла 2016. године**

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
ЖАЛБЕНЕ КОМИСИЈЕ ВЛАДЕ**

Веселин Лекић

Доставити:

- жалиоцу и пуномоћнику жалиоца, преко првостепеног органа,
- првостепеном органу,
- у архиву.